

baneaktionær, og det forekommer mig, at det netop er nødvendigt og rigtigt, at den ved et Foretagende som dette tager saadanne andre Hensyn. Jeg maa derfor fastholde, at der siden 2den Behandling er fremkommet Udtalelser fra de Mænd, som have den største Interesse af, at netop denne Havnbane anlægges paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade, Udtalelser, der ere af en saadan Betydning, at jeg derefter ikke kan anse det for forsvareligt længere at fastholde en Udsættelse, og jeg skal derfor vedblivende anbefale Uendingsforlaget til det høje Thing.

Indenrigsministeren (Steel): Den ærede Ordfører udtalte sin Forundring over, at jeg havde kunnet stille mig til Sagen paa dens nuværende Standpunkt, som jeg nu har gjort, og han udtalte navnlig sin Forundring over, at jeg ikke selv havde gjort Forslag i den Retning. Jeg tror ikke, at min Stilling til denne Sag er saa bejndertlig, ligesom det heller ikke er noget Ualmindeligt, at en Minister kan slutte sig til et Forslag og endog saa med nogen Varme, uden at han selv har fundet Anledning til at udtale sig i Forveien. Det tror jeg, at vi have mange Exemppler paa. Jeg tror heller ikke, at der her, saaledes som det ærede Medlem siger, er Tale om nogen Opgivelse, det beder jeg i det Mindste udtrykkelig for mit Vedkommende fastholdt, at der for mig ikke er Tale om nogen Opgivelse af Havnbanen efter det oprindelige Forslag og altsaa ikke nogen Opgivelse af Københavns Handelsstands Interesse, for saa vidt som de ere knyttede hertil. Men jeg tror heller ikke, at der deraf, at man har Respekt for en kompetent Autoritets Erklæring i en Sag, hvortil dens Interesser ere væsentlig knyttede, skal følge, at man derfor ubetinget og uden Modifikation skal følge en saadan Erklæring. Jeg har heller ikke kunnet opfatte Grossererforeningens Erklæring i denne Sag saaledes, at det skal mene, at en Gjemmemførelse strax var en nødvendig Betingelse for, at man kunde sige, at Handelsstandens Interesser paa tilbørlig Maade vare varetagne. Jeg ser i det vedtagne Lovforslag, saaledes som det har foreligget her, kun en Sikkring for, at man i vanskelige Tider, som let give Anledning til, at man ser sig vel om, inden man anvender Penge, der maaske ikke ville være anvendte paa rette Maade, gaar frem ved dette Anlæg paa den Maade, at der bliver taget et Hønsomt Hensyn til alle baade tilstedeværende og under Udvikling værende Forhold, et Hensyn, som jeg ikke ser vil kunne prægraverer Spørgsmaalet eller Nogens berettigede Interesser i Fremtiden.

Ordføreren (Høgsbro): Maatte jeg blot bemærke, at det dog vistnok kunde være rigtigt, at der, selv om der kom et Havnspor ved den nordlige Del af Havnen, blev ført et andet Hav-

nespor ikke alene igjennem Havnegade men langs med hele Bolværket. Det er en Tanke, som tidligere er udtalt, at det var rigtigt at lægge den langs med hele Havnen, og i saa Tilfælde er det ikke overflødig, at den bliver ført igjennem Havnegade. Med Hensyn til de vanskelige Tider og det Hensyn, man under dem skulde tage til Landets Penge, maa jeg minde om, at der er Klaget over, og det ikke mindst i København, at der er Arbejdsløshed, og at det altsaa er godt, om Arbejder, hvormed hele Lovgivningsmagten har været enig, og som der ikke synes at være tilstrækkelig Grund til at udsætte, netop i saadanne vanskelige Tider kunde komme til Udførelse.

Bille: Maa jeg bringe i Erindring, at om end Loven vedtages ganske i den Skikkelse, hvori den er afstemt ved anden Behandling, vil det ikke i fjerneste Maade forhindre Realisationen af den Tanke, som den ærede Ordfører berørte, nemlig Anlægget af et Havnspor, der fortattes ikke alene til Nyhavn men ogsaa hinføres Nyhavn hele Lødboden igjennem ud til det nye Havn anlæg, hvormed Ministeren har talt, ja maaske til Helsingør. Dette vil ikke i mindste Maade hindres derved, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det sidst er afstemt. Dernæst maa jeg tillade mig at fremhæve, at saa gjerne jeg end ser, at der udføres offentlige Arbejder, som skulle gjøres, og at man derved afhjælper Arbejdsløsheden, vil vistnok den ærede Ordfører være den Sidste til at paastaa, at man skal udføre et Arbejde, som man af andre Grunde fandt det hensigtsmæssigt at lade hvile, blot for at staffe Beskæftigelse til Arbejderne. Den Fortjeneste, der vilde tilføres Arbejderne ved, at man førte Havnsporet helt over i Havnegade, er forholdsvis meget ringe i Sammenligning med Udgifterne til det Materiale, som vil medgaa, og som skal anskaffes fra Udlandet, og for hvilket altsaa ingen Arbejdsfortjeneste vil tilflyde nogen indfødt Danst. Derfor der her alene var Tale om Anlæg af et Stykke Spor, var der ikke Stort tabt ved at gaa ind paa Forslaget, som det nu ligger for. Sporet kunde lægges, og man kunde lade være at føre paa det, og det er en Ting, jeg vil bringe stærkt i Erindring, at, om man end nok saa meget anlægger dette Spor, ligger ikke der tilstrækkelig Garantier for, at der ogsaa bliver ført paa det, og det er min Overbevisning, at der i den første Tid efter Anlægget vil blive ført saare lidt paa det. Men det er som sagt ikke Sporet, der er det Væsentlige, men der skal for denne Havnegadebanes Skyld anlægges en besøftelig og besværlig Bro fra Børsen over til Sammelholm. Denne Bro kan have Fordele i andre Henseender, men de ærede Medlemmer, som ere bekymrede over de Vanskeligheder, som Knippelsbro forarsager for Skibe, der skulle passere denne, maa erindre, at alle Skibe,